

До Апеляційного суду м. Києва,
вул. Солом'янська, 2а, м. Київ, 03680

Через: Солом'янський районний суд м. Києва,
вул. М. Кривоноса, 25, м. Київ, 03680
Цивільна справа №760/17458/13-ц від 19 серпня 2013 р.
Суддя Коробенко С.В.

Позивач: Комунальне підприємство «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» Солом'янської районної у м. Києві державної адміністрації
03186, м. Київ, вул. Соціалістична, 6
засоби зв'язку: т. 249-46-96

Відповідач: Недбаєва Вікторія Вікторівна, 25.09.1974 р. н.,
місце реєстрації: 03049, м. Київ, вул. Курська, 14, кв. 69,
засоби зв'язку: відсутні

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА
на рішення Солом'янського районного суду м. Києва
у справі №760/17458/13-ц

Оскаржується рішення Солом'янського районного суду м. Києва від 26 лютого 2014 р. у справі №760/17458/13-ц про стягнення заборгованості за комунальні послуги під головуванням судді Коробенко С.В. про задоволення позову Комунальне підприємство «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» Солом'янської районної у м. Києві державної адміністрації та стягнення з мене, Недбаєвої Вікторії Вікторівни на користь цього підприємства заборгованість за надані послуги за період з 01 березня 2010 р. по 31 серпня 2011р. в розмірі 5249 грн 60 коп., а також 420 грн 93 коп. штрафних санкцій та 229 грн. 40 коп. судового збору.

Апеляційна скарга подана через канцелярію суду 6 березня 2014 р.

Відповідач позовні вимоги не визнає і заперечує проти всіх заявлених вимог, посиляючись ч. 2 ст. 128, а саме на незаконність та необґрунтованість вимог Позивача.

Підставою для скасування рішення суду першої інстанції і ухвалення нового рішення або зміни рішення є неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи, недоведеність обставин, що мають значення для справи, які суд вважав встановленими, невідповідність висновків суду обставинам справи, порушення або неправильне застосування норм матеріального або процесуального права. Саме ці підстави встановлені ч. 1 ст. 309 ЦПК України.

При розгляді справи мали місце неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи, невідповідність висновків суду обставинам справи, порушення та неправильне застосування норм матеріального права, що відповідно до ст. 309 ЦПК України є підставами для скасування рішення суду першої інстанції і ухвалення нового рішення.

Оскарження судового рішення ґрунтується на наступному:

1. Згідно із ч. 1 ст. 60 ЦПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Окрім того у відповідності до ч. 4 даної статті доказування не може ґрунтуватись на припущеннях. У відповідності до ч. 1 ст. 59 суд не бере до уваги докази, які одержані із порушенням порядку встановленого законом.

У відповідності до п. 6 ч. 2 ст. 119 ЦПК України позовна заява повинна містити зазначення доказів, що доводять кожну обставину або наявність підстав для звільнення від доказування.

Позивач, звертаючись до суду, просить стягнути з Відповідача заборгованість за спожиті житлово-комунальні послуги (фактично це є предметом позову).

Згідно із преамбулою Закону України «Про житлово-комунальні послуги», правовідносини даного роду між сторонами регулюються зокрема законом, який є спеціальним. Відповідно до ст. 19 ЗУ «Про житлово-комунальні послуги», відносини між учасниками правовідносин у сфері ЖКП **здійснюється виключно на договірних засадах**. Істотні умови договорів на надання житлово-комунальних послуг, в тому числі вичерпний перелік житлово-комунальних послуг, тарифи та їх складові на кожну з цих послуг, загальна вартість послуг, встановлені у ст. 26 закону. Статтею 32 ЗУ «Про житлово-комунальні послуги» встановлено, що плата за житлово-комунальні послуги нараховується щомісячно відповідно до умов договору.

Статтями 19, 29 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» закріплено **обов'язковість укладення договорів** на надання житлово-комунальних послуг, при чому в багатоквартирних будинках договір з власниками квартир повинен укладати балансоутримувач будинку або уповноважена ним особа.

При цьому в укладеному договорі повинні бути узгоджені всі істотні умови, передбачені ч. 1 статті 26 Закону України «Про житлово-комунальні послуги», в тому числі вичерпний перелік житлово-комунальних послуг, тарифи та їх складові на кожну з цих послуг, загальна вартість послуг. А плата за послуги повинна нараховуватись щомісячно відповідно до умов договору відповідно до вимог ч. 1 статті 32 Закону України «Про житлово-комунальні послуги». Укладені договори згідно ч. 1 ст. 648 ЦК України повинні відповідати Типовим, які згідно прикінцевих положень до ЗУ «Про житлово-комунальні послуги» розроблено і затверджено Постановами Кабінету Міністрів України від 20 травня 2009 року N 529 «Про затвердження Типового договору про надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій» та від 21 липня 2005 року N 630 «Про затвердження Правил надання послуг з централізованого опалення, постачання холодної та гарячої води і водовідведення та типового договору про надання послуг з централізованого опалення, постачання холодної та гарячої води і водовідведення».

Взаємний обов'язок виконавця послуг підготувати та укласти зі споживачем договір на надання житлово-комунальних послуг з визначенням відповідальності за дотримання умов його виконання згідно з типовим договором, а споживача — укласти договір на надання житлово-комунальних послуг, підготовлений виконавцем на основі типового договору закріплено п. 1 ч. 3 ст. 20 та п. 3 ч. 2 ст. 21 цього Закону.

Жодних інших, в тому числі «фактичних договірних відносин» у сфері надання та споживання житлово-комунальних послуг чинним законодавством України не передбачено. Така правова позиція знайшла своє остаточне підтвердження в Постанові Верховного Суду України від 10 жовтня 2012 року № 6-110цс12.

Позивач не надав суду належних доказів, а саме документально (фактично) **не надав доказів встановлених із Відповідачкою правовідносин; не надав доказів укладання між сторонами письмових договорів на надання житлово-комунальних послуг, які по формі та за змістом відповідають Типовим договорам**. Відповідно, між сторонами не існує законно встановлених та врегульованих правовідносин.

Виходячи із вищезазначеного слід прийти висновку про відсутність у Позивача права вимагати стягнути борг за житлово-комунальні послуги.

2. Згідно ст. 1 Закону України № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги» такими послугами визнається результат господарської діяльності, спрямованої на забезпечення умов проживання та перебування осіб у жилих і нежилых приміщеннях, будинках і спорудах, комплексах будинків і споруд відповідно до нормативів, норм, стандартів, порядків і правил.

Доказами, на яких ґрунтує свої вимоги Позивач є:

1) Розрахунок заборгованості за житлово-комунальні послуги з 01.03.2010 р. по 30.04.2013 за адресою: вул. Курська, буд. №14, кв. 69, власник особового рахунку Недбаєва В.В.

2) Довідка про нарахування та сплату по особовому рахунку № 379176 (1000029470).

Слід зазначити, що ці «докази» **складено з порушенням ст. 9 Закону України № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»**: не містять у собі дати і місця складання документа; немає назви підприємства, від імені якого складено документ; не зазначені зміст та обсяги господарських операцій, одиниці виміру господарських операцій; не вказані нормативно-правові акти, на підставі яких проводилися нарахування і ціни/тарифи, встановлені цими актами; не вказано нормативно-правове обґрунтування зазначених сум перерахунків тощо, **отже, не містять предмету доказування**, а саме підтвердження того що відповідачу надавались певні послуги, які були належної якості, в необхідній відповідачу кількості, а так само те, що відповідач потребував надання цих послуг і відповідно їх споживав, **то суд зазначені докази взагалі не має брати до уваги, оскільки вони не є належними і допустимими у розумінні ст. 58, 59 ЦПК України.**

3. Ще одним з доказів, долучених до справи Позивачем, є «Структура, періодичності та строки надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій», затверджена розпорядженням КМДА від 09.03.2011 №307. В цьому документі не зазначено які саме житлово-комунальні послуги у розумінні ст. 1 Закону України № 1875-IV надаються Позивачем і в якому розмірі та за який час здійснено нарахування на осіб, які проживають у квартирі за адресою: 03049 м. Київ вул. Курська 14, кв.69.

Отже, і цей доказ не містить інформації щодо предмету доказування, а тому відповідно до ст. 58 ЦПК є неналежним доказом.

Зі свого боку Відповідач надає фотосесію, з якою можна зробити **однозначні висновки** з приводу надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій та їх якості.

Всі вищенаведені факти свідчить про незаконність та необґрунтованість вимог Позивача. Позивачем не надано детального розрахунку послуг по центральному опаленню, утриманню будинку та прибудинкової території, по вивезенню та утилізації твердих побутових відходів, обслуговуванню внутрішньо-побутових мереж, дератизації та дезінсекції, обслуговуванню димовентиляційних каналів, підготовки до осінньо-зимового періоду, освітленню місць загального користування і т. ін.

Отже, позовні вимоги є бездоказовими.

3. Позивач також посилається в позовній заяві на ст. 625 ЦК України в обґрунтування вимог про стягнення з відповідача інфляційних та 3-х відсотків річних, та вона не може бути застосована до даних зобов'язань, оскільки вони є не грошовими, а стосуються надання послуг за визначеними тарифами. І ці вимоги не підлягають задоволенню за їх безпідставністю.

4. Згідно із ст. 4 ЦПК України здійснюючі правосуддя суд захищає права, свободи та інтереси осіб у визначений законом спосіб. Ст. 16 ЦК України встановлені способи захисту прав та інтересів судом. Серед встановлених у ч. 2 цієї статті способів захисту цивільних прав — не має способу "стягнути заборгованість за послуги", з якою звернувся Позивач.

5. Окрім того у ст. 11 ЦК України встановлені підстави виникнення цивільних прав і обов'язків. Так зокрема права виникають із договорів і інших правочинів (договірні зобов'язання), завдання майнової шкоди (деліктні зобов'язання) тощо. Як було зазначено вище, між сторонами **не має належного договору, чи іншого правочину, які встановлені як законом, так і ст. 208 ЦК тощо.** Відтак права Позивача Відповідач міг порушити лише деліктом. Проте у позовній заяві Позивач не зазначає який саме делікт мав місце у правовідносинах між сторонами. Тобто Позивачем не надано жодних доказів порушення його прав Відповідачем, відповідно немає підстав для задоволення позову.

На підставі викладеного вище ПРОШУ:

1. Рішення Солом'янського районного суду м. Києва від 26 лютого 2014 р. у справі №760/17458/13-ц за позовом Комунальне підприємство «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» Солом'янської районної у м. Києві державної адміністрації та стягнення до Недбаєвої Вікторії Вікторівни **скасувати і ухвалити нове рішення**, яким позовні вимоги Комунального підприємства «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» Солом'янської районної у м. Києві державної адміністрації **відхилити**.

2. Оскільки правовідносини між учасниками цивільного процесу підпадають під дію Закону України "Про захист прав споживачів", відповідно до ст. 22 цього Закону прошу звільнити Відповідача від сплати судових витрат та покласти їх на Позивача.

_____ Недбаєва В.В.

6 березня 2013 року